

Inhoud

- **Drakensnot met tumtummetjes** 11
Selma Noort & Harmen van Straaten
- **Een zwembroek die geen zwembroek is** 23
Tamara Bos & Sandra Klaassen
- **Peuteren** 29
Lydia Rood & Annemarie van Haeringen
- **Meester Max in de dierentuin** 32
Rindert Kromhout & Sylvia Weve
- **Stiekem een zeemeermin** 48
Sabine Wisman & Annet Schaap
- **Ridder in één slag** 54
Martine Letterie & Rick de Haas
- **Friet met slagroom** 69
Harmen van Straaten
- **De hik of de kieteldood** 73
Ad Grooten & Isabel van Duijne
- **Spelcomputer** 79
Hans Kuyper & Annet Schaap

	Schmink en toverballen	82
	Annemiek Neeffes & Gertie Jaquet	
	Op avontuur met mijn tovertante	86
	Dolf Verroen & Thé Tjong-Khing	
	Avontuur in de nacht	93
	Mirjam Oldenhavé & Gertie Jaquet	
	Wollekietollekies	98
	Chris Bos & Annet Schaap	
	Vrolijk kerstfeest	104
	Rindert Kromhout & Sylvia Weve	
	Binkie gaat logeren	111
	Karen van Holst Pellekaan & Rick de Haas	

Zo werkt het voorleesrad

Welk verhaaltje ga jij vandaag lezen?

Draai aan het rad op het omslag van dit boek,
kijk naar welk icoontje het pijltje wijst en zoek het
verhaal met dat symbool op. En dan... lekker lezen maar!

Wil je liever zelf je verhaal uitkiezen? Dat kan natuurlijk ook.
Leg snel het pijltje van het rad op het verhaal van jouw keuze.

Veel leesplezier!

Drakensnot met tumtummetjes

Selma Noort & Harmen van Straaten

‘Welja. Kunnen de poezen hem opeten.’ Mama kijkt onvriendelijk naar de hamster die in de kooi aan zijn voerbakje snuffelt.

‘Het is maar voor één week.’ Mare kijkt mama smekend aan.

Juf Kitty komt over het schoolplein naar het hek lopen.

‘Het hoeft niet, hoor,’ zegt ze. ‘Er zijn genoeg kinderen die een weekje voor Achilles willen zorgen, tot Arthur naar het nieuwe klasje kan.’

‘Arthur?’ herhaalt mama.

‘Een nieuwe kleuter die allergisch is voor hamsters,’ legt juf Kitty uit.

‘O.’ Mama kijkt nog steeds aarzelend naar Achilles, die wegkruipt in het zaagsel. Ze ziet alleen zijn wurmende kontje nog.

‘Achilles,’ piept Mare. ‘Wees maar niet bang.’

Mama zucht. ‘Vooruit dan maar.’

Juf Kitty geeft haar een plastic tas met extra zaagsel en hamstervoer. ‘Dit moet genoeg zijn voor een week,’ zegt ze.

‘Eh... bedankt.’ Mama hangt de tas aan haar arm en neemt de kooi over van Mare.

‘De bodem kan losschieten. Hij moet worden ondersteund,’ zegt juf Kitty nog.

Mama hijst de kooi tegen haar borst en slaat haar armen eromheen. ‘Kom, Mare.’

Mare huppelt achter mama aan. Juf Kitty blijft bij het hek staan. Aan het eind van de straat zwaait Mare nog even naar haar. Mama kijkt niet om. Ze loopt snel.

‘Is het zwaar?’ vraagt Mare.

‘Niet zwaar, maar onhandig. Maak jij de deur voor me open?’

Mare holt vooruit en gooit de deur in de schutting wijd open. Mama draagt Achilles tot ze bij de deur van de garage is aangekomen. Daar zet ze hem voorzichtig op de tuinbank neer, zodat ze haar huissleutel uit haar jaszak kan pakken. Haar jas zit onder het zaagsel. Er zit zelfs zaagsel in haar haar en in haar wimpers.

‘Goed dat ik je vandaag kwam halen,’ zegt ze. Ze hijgt een beetje. ‘Jij had die kooi nooit naar huis kunnen dragen.’

‘Nee, dan had Carolien voor hem mogen zorgen,’ zegt Mare. ‘Ik dacht, als jij mij niet komt halen, dan vraag ik of Sil hem draagt.’

‘Alsjeblieft zeg! Ik zie het al voor me. Kooi in tweeën op de stoep, en Achilles onder een auto.’

‘O!’ Mare huivert. ‘Dan moeten alle kinderen heel erg huilen en dan wil er niemand meer vriendjes met mij zijn! En dan zegt Carolien: “Jij kan ook niks!”’ Ze krijgt al tranen in haar ogen.

Mama ziet het. ‘Maar zo ging het gelukkig niet,’ zegt ze snel. ‘Waar zullen we Achilles zetten? Op je kamertje? Dan moet je wel je deur goed dichthouden, want al kunnen de poesjes hem in zijn kooi niet pakken, hij kan toch erg van ze schrikken, denk ik.’

‘Denk je dat Brammetje en Molly Achilles willen opeten?’ vraagt Mare ontzet.

Mama denkt even na. ‘Ze willen met hem spelen,’ zegt ze dan. ‘En

ze zouden hem pijn doen met hun scherpe nageltjes. Maar dat kan alleen als hij losloopt. Dus je moet me beloven...'

Mama pakt Mare vast onder haar kin zodat Mare haar moet aankijken. 'Hij mag niet uit zijn kooi! Begrepen?'

Mare knikt. 'Ik beloof het,' zegt ze ernstig.

Sil en Geerten liggen op hun buik voor de kooi. Achilles rent keihard in een geel met rood plastic draaimolentje.

'Achilles!' kirt Geerten. Hij probeert zijn wijsvinger tussen de spijltjes door te steken.

'Zo, dat beest is in topconditie!' roept Sil vol bewondering als Achilles uit het molentje stapt en aan Geertens vinger komt snuffelen. 'Moet je zien, hij hijgt niet eens!'

Mama staat in de deuropening. 'Jongens, jullie moeten me beloven, jullie laten onder géén beding die hamster uit de kooi!'

'Waarom niet?' vraagt Geerten. 'We kunnen de deur toch dichthouden?'

'Néé!' Mama knalt het woord eruit en Geerten krimpt in elkaar. 'Als dat beest ontsnapt of ergens in kruipt! Het is een heel klein beestje, je bent hem zo kwijt. En als de poezen hem vinden, overleeft hij het niet.'

'O, ja.' Geerten kijkt mama met grote ogen aan.

Sil draait zich om. 'Van mij mag hij in die kooi blijven zitten.'

Geerten ligt alweer op zijn buik. 'Hij heeft hele leuke voorpootjes,' zegt hij. 'Het zijn net handjes, kijk maar, mama.'

Als Mare op donderdag uit school komt, ziet ze papa met een kop thee aan de keukentafel zitten. Dat betekent dat mama op haar werk is. Papa's saxofon ligt onder de krant waarin hij leest.

Mare tikt op het keukenraampje. 'Hallo papa!'

Papa kijkt op. 'Dag lieverd!'

Mare holt om het huis heen. Papa komt haar tegemoet in de garage en zorgt ervoor dat Brammetje en Molly niet naar buiten glippen. Mare bukt zich om de poesjes te aaien terwijl papa voor haar uit terug naar de keuken loopt.

‘Sil is nog op het schoolplein aan het voetballen met Joep, en Geerten is met Luuk mee naar huis,’ meldt Mare als ze in de keuken komt.

‘Nou, dan zijn we gezellig met zijn tweeën.’ Papa schenkt limonade in voor Mare en schuift de trommel met biscuitjes naar haar toe.

Mare pakt een biscuitje en gaat zitten knagen.

‘Wat eet je raar.’

‘Zo eet Achilles ook.’ Mare veert overeind. ‘Wat eten we vanavond?’

‘Eh... aardappels met vissticks en sla.’

‘En voor toe?’

‘Dan moet ik even kijken wat mama in de koelkast heeft gezet. Yoghurt, denk ik.’

Mare trekt een gezicht. ‘Ik had trek in een heel lekker toetje,’ zegt ze pruilend. ‘IJs met bitterkoekjes. Of chocoladevla met slagroom.’

‘Ja zeg, het is hier geen restaurant,’ zegt papa plagend. ‘Trouwens, voor ik het vergeet, je moet die kooi schoonmaken. Dat ding stinkt naar hamsterpies en hamsterpoep.’

‘Moet ik dat doen?’ vraagt Mare ontzet.

‘Ja, waarom niet?’

‘Daar ben ik nog veel te klein voor! Dat mag ik niet van mama. Dan ontsnapt Achilles en dan eten de poesjes hem op. Ik mag de kooi niet openmaken! Dat heb ik belóófd!’

Even later loopt papa met de stofzuiger voor Mare uit de trap op.

Mare draagt een oude krant en de plastic tas met zaagsel en hamstervoer.

Als Achilles hoort dat er iemand aan komt, gaat hij op zijn achterpootjes staan en gluurt hij tussen de spijltjes door.

‘Ach!’ roept Mare. ‘Lief is hij, hè papa? Kijk eens wat schattig!’

‘Ja, het is een grappig beestje,’ zegt papa vertederd. Mare kijkt hem vol verwachting aan, maar hij blijft een beetje hulpeloos staan met de stofzuiger. Om hem aan te moedigen zegt ze: ‘Het zaagsel moet eruit. En dan moet die schone krant onderin en daar het nieuwe zaagsel op. Zo doet juf Kitty het altijd.’

‘Eh, ja.’ Papa zet de stofzuiger neer. Hij trekt het snoer tevoorschijn en steekt de stekker in het stopcontact. ‘Enne, waar laat juf Kitty Achilles dan intussen?’

Mare denkt na. ‘Die mag dan even los rondlopen in de binnen-zandbak want die heeft gladde kanten. Daar kan hij niet uit klimmen.’

Papa laat zijn blik over Mares poppenhuis, de legokist, en de mand met knuffels glijden.

‘Het bad!’ roept Mare. ‘Je kunt hem in het bad zetten!’

‘Slimmerik!’ Papa kijkt waarderend naar Mare. ‘Dan zal ik dat kleine baasje maar eens even vangen. Eh... hoe doet juf Kitty dat altijd?’

‘O, gewoon met haar hand door het deurtje.’

Papa gaat op zijn buik liggen. Hij maakt het deurtje met zijn ene hand open en zijn andere grote hand steekt hij door de kleine opening naar binnen. Achilles schiet piepend weg naar de verste hoek van de kooi en verdwijnt onder het zaagsel. Papa’s hand gaat hem achterna. Achilles spurt naar de andere hoek van de kooi, achter het molentje, en heen en weer. Hij duikt langs papa’s hand, hij rent er zelfs overheén. Zaagsel stuift op. Papa krijgt een rood hoofd van inspanning en hoest van het opstuivende houtstof. Handenvol piesnat zaagsel vangt hij en dan heeft hij Achilles aan zijn kontje te pakken.

Mare staat kermend achter papa. ‘Je mag hem geen pijn doen!’

Achilles draait zich pijlsnel om en bijt papa in zijn duim.

‘Au!’ schreeuwt papa. Hij trekt pijlsnel zijn hand terug. Maar zijn

hand is groot en de deuropening van de kooi is klein. Hij sleurt de hele kooi mee en alleen de onderbak met het zaagsel erin blijft staan. Achilles hopt over de rand en verdwijnt onder Mares bed.

‘O, hij is uit de kooi! O, papa!’

‘Gauw, doe de deur dicht!’ snauwt papa. Hij brengt zijn duim naar zijn mond en zuigt erop. Mare neemt een duik naar de deur en slaat hem met een klap dicht.

‘O, o... hij is uit de kooi,’ jammert ze.

‘Nou, rustig maar. Zo’n drama is het niet. Hij kan je kamertje niet uit.’ Papa neemt zijn duim uit zijn mond en bekijkt hem huiverend. ‘Ik maak de kooi vast schoon. Hij komt zo wel weer tevoorschijn. Ga jij maar even op je bed zitten met je voeten van de vloer. En dan kijk jij of je hem ziet. En als je hem ziet, dan zeg je het tegen me.’

Papa vouwt de krant met het vuile zaagsel op tot een prop. Op de bodem van de kooi legt hij de krant en strooit hij schoon zaagsel. Hij doet ook vers voer in het bakje. De kooi zet hij weer op de bak. Dan stofzuigt hij om de bak heen. Een paar stukjes zaagsel zitten vastgehaakt in de vloerbedekking. Papa wringt de voet van de stofzuiger en schraapt er verbeten met de kale buis overheen.

‘Dáár!’ gilt Mare. ‘Papa! Dáár gaat-ie...’

Papa draait zich om. ‘Sluurp, bonkbonk,’ klinkt het in de buis van de stofzuiger. En: ‘Pllluuuffluuu!’ in de slang. En dan: ‘Flloep.’

Mares ogen draaien omhoog. Ze wordt krijtwit.

‘O, nee!’ schreeuwt papa. Hij grijpt naar het snoer en geeft er een ruk aan. De stekker schiet los. De stofzuiger laat nog een boer en is dan stil, terwijl papa hem openrukt en de stofzuigerzak wild aan stukken begint te scheuren. Stof wolkt omhoog en koekt aan zijn handen en aan de vloer.

‘Mare, stil maar, schat. Kijk, hier is hij al. Hij is alleen maar een

beetje geschrokken. Kijk maar, schat.'

Papa houdt Achilles bij zijn mond. Hij blaast en kijkt, kijkt en blaast, blaast en kijkt. En dan houdt hij hem voor Mares gezicht.

Achilles is grijs van het stof en zijn oogjes zijn dicht, maar zijn borstje gaat op en neer.

'Hij is alleen maar heel erg geschrokken en hij heeft een beetje stof ingeslikt. Maar strakjes voelt hij zich alweer beter, hoor.'

Papa hoest en kokhalst. Hij legt Achilles voorzichtig in zijn schone kooitje en rent naar de badkamer om zijn mond te spoelen en schoon water in Achilles' bakje te doen.

Als hij terug is maakt hij met zijn natte wijsvinger Achilles' snoetje schoon. Ondertussen praat hij tegen Mare.

'Was dat even schrikken, hè? Gaat het alweer, lieverd? Kijk, hij heeft zijn oogjes alweer helemaal open. Zie je wel? Het gaat alweer goed met hem. Papa zet het hok even op je kast en dan gaat hij de rommel opruimen. Blijf jij maar even lekker zitten, hoor.'

De aardappeltjes sputteren in de koekenpan. De sla heeft papa al klaar.

Mare zit in de keuken aan tafel. ‘Jij wou toch een heel lekker toetje?’ zegt papa feestelijk. ‘Nou, kijk, met een pak melk en dit...’ Hij houdt een klein pakje omhoog. ‘Daar maak je iets superheerlijks mee.’

Papa heeft Mare al vijf keer geknuffeld. Hij heeft haar hele kamer-tje gestofzuigd en schoongemaakt. Voor de schrik heeft hij Achilles een stukje biscuit gegeven, Mare drie chocolaatjes en zichzelf een biertje. En nu krijgt Mare ook nog een lekker toetje.

‘Let op! Dit is héél bijzondere pudding.’ Papa schudt groen poeder in een maatbeker en giet het pak melk erop leeg. Daarna begint hij zo hard met de garde te kloppen dat er groene kloddertjes in het rond vliegen.

‘Wat is dat voor pudding?’ vraagt Mare wantrouwig.

Papa is klaar met kloppen. Hij kijkt op het pakje. ‘Pistache,’ leest hij.

‘Pistache?’ herhaalt Mare.

Papa ziet aan haar gezicht dat ze daar nog nooit van heeft gehoord.

‘Dat is Chinees voor eh... drakensnot,’ zegt hij. Hij giet het groene goedje in de grote schaal die hij heeft klaargezet.

‘Drakensnot!?’

‘Héérlijk, hoor. Proef maar.’ Papa gaat met zijn vinger langs de rand van de maatbeker en houdt hem onder Mares neus. Mare neemt een voorzichtig likje.

‘Ja. Mmmm!’

‘Drakensnot wordt stijf in de koelkast. Dan heb je draken-snotpudding. En als het stijf is geworden, moet er nog wat op. Eens kijken, wat hebben we?’ Papa kijkt in de snoeptrommel. ‘Tumtummetjes! Prachtig. Mooier kan niet. Als die pudding dus stijf is, dan moeten er tumtummetjes op en dat mag jij doen.’

De telefoon gaat. Mare rent ernaartoe. ‘Met Mare. Hallo mama!’

Kom je al thuis? Ja, Geerten en Sil zijn nog even op het schoolplein. Ik maak een heel lekker toetje!

Mare komt de keuken weer in. 'Mama komt eraan.'

Papa heeft zijn adem ingehouden toen Mare aan de telefoon was. Zijn hoofd is er rood van geworden.

'Als mama thuiskomt uit haar werk...' begint hij, 'vertel dan maar niet meteen van Achilles in de stofzuiger, hè? Laat haar eerst maar even rustig eten. Je kunt het altijd nog weleens vertellen, hè? Een andere keer. Goed?'

Mare knikt. Ze begint alvast tumtummetjes uit te zoeken. Een roze voor Geerten, een gele voor Sil, een groene voor papa, eentje met balletjes erop voor haarzelf, en dan nog twee harde en zo'n klein chocolaatje...

Sil en Geerten komen binnen.

'Wat doe jij met al die tumtummetjes?' vraagt Sil.

'Ik maak iets...' zegt Mare geheimzinnig.

'Wat dan? Mag dat wel van papa?'

Papa haalt de schaal uit de koelkast. Het groene spul is mooie stijve pudding geworden. Mare versiert de pudding met tumtummetjes. Ze maakt gezichten met ogen, een neus, een mond en roze wangetjes. Geerten en Sil kijken jaloers toe.

'Dit is drakensnotpudding,' zegt Mare opschepperig. 'Het komt uit China.'

Geerten en Sil kijken naar papa. Papa knikt. Het pakje waar dat moeilijke Chinese woord op staat heeft hij al tussen vieze rommel in de vuilnisbak gegooid. 'Anders kon ik het jullie nog wel laten zien,' zegt hij.

De deur gaat open. Mama komt binnen. Ze geeft papa een kus, Sil en Geerten een aai over hun haar en Mare een klapzoen op haar wang.

